DECIZIA (UE) 2018/341 A COMISIEI

din 27 septembrie 2017

privind schema de ajutor de stat SA.34433 (2012/C) (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța [taxă în beneficiul Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer) – articolul 25 din Legea nr. 2005-1720 din 30 decembrie 2005]

[notificată cu numărul C(2017) 4431]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) În urma unei plângeri, Comisia a solicitat autorităților franceze, prin faxul din 28 noiembrie 2011, să îi comunice orice informație necesară pentru o analiză, în temeiul articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), a taxei instituite prin articolul 25 din Legea nr. 2005-1720 din 30 decembrie 2005 în beneficiul Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer) (denumită în continuare „taxa"). Autoritățile franceze au dispus de un termen de o lună pentru a transmite informațiile în cauză.

(2) Prin scrisoarea din 11 decembrie 2011, Franța a solicitat Comisiei o prelungire a termenului sus-menționat până la 1 februarie 2012.

(3) Prin faxul din 12 decembrie 2011, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.

(4) Prin e-mailul din 14 februarie 2012, Franța a comunicat Comisiei informațiile solicitate la 28 noiembrie 2011.

(5) Prin faxul din 5 martie 2012, Comisia a anunțat autoritățile franceze că a deschis un caz de ajutor nenotificat cu numărul SA.34433 (2012-NN), dat fiind că utilizarea taxei a început fără ca un ajutor de stat să fi fost notificat Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE și aprobat de aceasta. Prin faxul din 14 iunie 2012, Comisia a anunțat autoritățile franceze că a extins domeniul de aplicare a cazului, având în vedere că analiza informațiilor disponibile a demonstrat o utilizare neadecvată a unui regulament *de minimis* transformând în ajutor nenotificat o măsură care, în cazul utilizării regulamentului *de minimis* adecvat, nu ar fi constituit ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(6) Prin scrisoarea din 4 octombrie 2012 ([1]), Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa din 3 octombrie 2012 de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE cu privire la utilizarea taxei. Comisia a invitat autoritățile franceze să își prezinte observațiile privind inițierea procedurii în termen de o lună.

(7) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.

(8) Comisia nu a primit nicio observație din partea părților interesate.

(9) Prin e-mailul din 16 octombrie 2012, Franța a solicitat Comisiei o prelungire de o lună (până la 4 decembrie 2012) a termenului prevăzut pentru trimiterea răspunsului Franței cu privire la inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE.

(10) Prin faxul din 18 octombrie 2012, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.

([1]) Scrisoarea SG-Greffe(2012) D/15827.
([2]) JO C 361, 22.11.2012, p. 10.

(11) Prin e-mailul din 5 decembrie 2012, Franța a comunicat Comisiei răspunsul său cu privire la inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE.

(12) După examinarea răspunsului, serviciile Comisiei și autoritățile franceze s-au reunit la 12 decembrie 2012 pentru a clarifica anumite aspecte ale cazului. În urma acestei reuniuni, Comisia a solicitat informații suplimentare prin faxul din 15 ianuarie 2013.

(13) Prin e-mailul din 18 februarie 2013, Franța a trimis Comisiei o scrisoare care conținea informațiile suplimentare solicitate la 15 ianuarie 2013. Autoritățile franceze au comunicat noi informații la 23 iunie 2016, ca răspuns la o solicitare a Comisiei din 8 octombrie 2015, precum și la 20 ianuarie 2017, ca răspuns la o solicitare a Comisiei din 19 octombrie 2016.

II. **DESCRIERE**

(14) Articolul 25 din Legea nr. 2005-1720 din 30 decembrie 2005 (legea privind rectificarea bugetară pentru anul 2005) instituie o taxă în beneficiul France AgriMer, în vederea finanțării acțiunilor puse în aplicare de aceasta în favoarea pieței produselor lactate. Ultima versiune consolidată a acesteia a fost adoptată la 1 ianuarie 2012.

(15) Taxa trebuie să fie plătită de către producătorii de lapte de vacă care dețin o cantitate individuală de referință pentru vânzarea directă în sensul Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului ([1]), precum și de către cumpărătorii de lapte. Aceasta se bazează pe:

— cantitatea de lapte de vacă livrată de producător sub formă de lapte în cursul perioadei de 12 luni care precede data de 1 aprilie a fiecărui an (denumită în continuare „perioada de referință") și care depășește cantitatea de referință notificată de France AgriMer respectivului producător pentru livrările de lapte din această perioadă (în acest caz, valoarea taxei datorate este notificată de France AgriMer fiecărui cumpărător căruia producătorul i-a livrat laptele, iar cumpărătorul laptelui plătește către France AgriMer, în luna următoare notificării, venitul provenit din taxa colectată de la producătorii care îi livrează laptele);

— cantitatea de lapte de vacă vândută sau cesionată sau utilizată pentru a fabrica produse lactate vândute sau cesionate de producător în cursul perioadei de referință și care depășește cantitatea de referință notificată respectivului producător pentru vânzările directe din această perioadă (în acest caz, valoarea taxei datorate este notificată de către France AgriMer fiecărui producător care a efectuat vânzări directe, iar producătorul în cauză plătește venitul provenit din taxa pe care o datorează către France AgriMer în luna următoare notificării).

(16) Taxa poate face obiectul unor compensații ([2]) cumulabile. Faptul care generează taxa este livrarea de lapte sau vânzarea directă de lapte sau de produse lactate în cursul perioadei de referință. De exemplu, ordonanța din 17 august 2010 privind perceperea unei taxe de la cumpărătorii și producătorii de lapte care și-au depășit cota individuală pentru livrarea pentru anul de comercializare 2009-2010 prevede la articolul 4 că, în limita disponibilităților constatate la nivel național la sfârșitul anului de comercializare 2009-2010, France AgriMer rambursează cumpărătorilor o parte din taxa datorată de către producătorii care le livrează lapte, conform următoarelor modalități:

— toți producătorii beneficiază de o compensație echivalentă cu 1 % din cota lor ([3]);

— producătorii a căror cotă individuală este inferioară sau egală cu 160 000 de litri beneficiază, în plus, de o compensație de cel mult 2 866 EUR, echivalentul unei cantități de 10 000 de litri;

— producătorii a căror cotă este cuprinsă între 160 000 și 169 900 de litri beneficiază de o compensație suplimentară stabilită astfel încât să le permită să ajungă la 171 600 de litri.

(17) Atunci când producătorul este dator cu prelevarea prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003, taxa nu este exigibilă pentru cantitățile în cauză. În temeiul acestei dispoziții, este instituită o prelevare, începând cu 1 aprilie 2004 și timp de unsprezece perioade consecutive de douăsprezece luni, care încep la 1 aprilie, pe cantitățile de lapte de vacă sau de alte produse lactate comercializate în perioada de douăsprezece luni în cauză și care depășesc cantitatea de referință națională.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 270, 21.10.2003, p. 123).
([2]) Acest termen acoperă, de asemenea, „reducerile" menționate în decizia de inițiere.
([3]) De fapt, conform informațiilor furnizate de autoritățile franceze, compensația se calculează în funcție nu de cotă, ci de cantitatea cu care cota a fost depășită (a se vedea considerentul 29).

(18) Valoarea taxei este fixată, pentru 100 de kilograme de lapte, la 28,54 EUR pentru anul de comercializare 2006-2007 și la 27,83 EUR pentru anii de comercializare următori.

(19) Veniturile provenite din taxă sunt utilizate pentru a finanța încetarea parțială sau totală a producției de lapte prin intermediul ajutorului pentru încetarea producției de lapte (AIPL). Concret, beneficiarul primește o despăgubire pe litru din partea France AgriMer, organism public. Celelalte surse de finanțare ale AIPL sunt constituite din fondurile provenite din sistemul de transfer specific fără pământ (denumit în continuare „TSFP") ([1]), bugetul de stat și, eventual, fonduri ale colectivităților locale. O parte din veniturile provenite din taxă au fost utilizate, de asemenea, pentru sprijinirea întreprinderilor de produse lactate obligate să distrugă laptele contaminat cu difenili policloruraţi (PCB) în cursul anului de comercializare 2007-2008. Potrivit autorităților franceze, acest sprijin financiar a fost acordat în cadrul unui regim *de minimis* bazat pe Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei ([2]).

(20) Valoarea AIPL se calculează după cum urmează:

EUR/litru	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014
Până la 100 000 de litri	0,15	0,1125	0,075	0,0375
De la 100 001 la 150 000 de litri	0,08	0,06	0,04	0,02
De la 150 001 la 200 000 de litri	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Mai mult de 200 000 de litri	0,01	0,0075	0,005	0,0025

(21) Venitul provenit din taxă și utilizarea acestuia au evoluat după cum urmează până în anul de comercializare 2010-2011:

(EUR)

Anul de comercializare	Taxa percepută	AIPL finanțat de taxă	AIPL finanțat de alte taxe	Din care TSFP	Total AIPL	Alte acțiuni finanțate de taxă
2005/2006	17 080 881	Fără program AIPL				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Total	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. **MOTIVELE CARE AU CONDUS LA INIȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE**

(22) Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE din următoarele motive:

— însăși colectarea taxei părea a cuprinde elemente de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, întrucât aceasta a inclus compensații care nu păreau să fie justificate de logica sistemului fiscal în vigoare; în plus, aceste elemente de ajutor nu păreau să poată fi justificate având în vedere normele privind ajutoarele de stat aplicabile în sectorul agricol;

([1]) Sistem de cumpărare a cotelor.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

— încetarea producției de lapte finanțată în special din taxă putea fi parțială sau totală; or, conform normelor aplicabile ajutoarelor de stat în sectorul agricol, un ajutor pentru încetarea unei activități nu poate fi declarat compatibil cu piața internă decât în cazul încetării totale a oricărei activități agricole având scop comercial;

— o parte din taxă a fost utilizată pentru a finanța distrugerea laptelui contaminat cu PCB în cadrul unui regim *de minimis* bazat pe Regulamentul (CE) nr. 1998/2006; or, nu era sigur dacă regulamentul menționat putea constitui o bază juridică adecvată pentru acordarea de ajutoare *de minimis* în acest caz specific; în plus, alegerea unei baze juridice inadecvate putea antrena apariția unui element de ajutor de stat a cărui compatibilitate cu piața internă nu fusese demonstrată;

— colectarea taxei și ajutorul pentru încetarea activității puteau fi incompatibile cu organizarea comună a piețelor din sectorul laptelui sau puteau să-i perturbe funcționarea; or, în temeiul normelor privind ajutoarele de stat în domeniul agricol, o măsură care are astfel de caracteristici nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă.

IV. **OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE CU PRIVIRE LA INIȚIEREA PROCEDURII OFICIALE**

(23) În scrisoarea transmisă prin e-mailul din 5 decembrie 2012, autoritățile franceze subliniază, mai întâi, că există o bază juridică pentru AIPL în reglementarea Uniunii referitoare la organizarea comună a pieței. Această bază juridică, constituită de articolul 75 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ([1]), permite statelor membre să acorde producătorilor care se angajează să abandoneze definitiv, total sau parțial, producția lor de lactate o despăgubire, plătită în una sau mai multe tranșe, și să alimenteze rezerva națională cu cantitățile individuale de referință astfel eliberate. Potrivit acestora, respectivul articol se aplică independent de celelalte dispoziții referitoare la gestionarea cotelor de lapte și la aplicarea unei eventuale prelevări în cazul depășirii cotei.

(24) Autoritățile franceze, referindu-se la poziția Comisiei potrivit căreia finanțarea încetării producției de lapte corespunde prima facie cu definiția unui ajutor de stat, subliniază în continuare că normele Uniunii anterioare anului 2007, în special Regulamentul (CE) nr. 1788/2003, nu includeau nicio mențiune expresă cu privire la obligația de a notifica ajutoarele referitoare la produsele care aparțin sectorului laptelui și produselor lactate. Acestea precizează că situația a fost clarificată prin articolul 180 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, care supune în mod explicit măsura de AIPL la procedura de notificare, și că acestea au considerat, cu bună credință, că au respectat normele Uniunii transmițând Comisiei, în mod regulat, informații cu privire la sistemul de despăgubire prin utilizarea chestionarelor. Potrivit acestora, Comisia avea cunoștință, în orice caz, de existența AIPL deoarece interogase Franța cu privire la acestea în momentul examinării măsurii de ajutor pentru reducerea voluntară a producției de lapte în Bretania (ajutorul N 290/2007 – ARVAL). Acestea își termină argumentația angajându-se să notifice sistemul în viitor (ceea ce au făcut; a se vedea considerentul 53).

(25) În ceea ce privește chestiunea compatibilității AIPL cu piața internă și în special observația Comisiei potrivit căreia măsura nu pare să fie în conformitate cu punctul 88 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 (denumite în continuare „orientările 2007-2013") ([2]), autoritățile franceze subliniază că măsura de AIPL se încadrează la articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și Comisia ar trebui să țină cont în analiza sa de acesta din urmă. În plus, acestea arată că doar o parte din dosarele unor producători depuse în vederea obținerii de AIPL se referă la încetarea activității ca urmare a pensionării (aproximativ 10 % din totalul producătorilor beneficiari); pentru aceste dosare, condițiile de încetare totală a oricărei activități agricole având scop comercial în mod permanent și definitiv au fost respectate. Pentru ceilalți producători, acestea consideră că măsura de AIPL este compatibilă cu piața internă în temeiul punctelor 143 și 144 din orientările 2007-2013 privind ajutoarele pentru închiderea capacității de producție, de prelucrare și de comercializare a produselor agricole.

(26) În ceea ce privește punctele 143 și 144 din orientările 2007-2013, autoritățile franceze reamintesc că sectorul laptelui se află într-o situație de supracapacitate, reiterată la considerentul 30 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, și subliniază că, în temeiul regulamentului menționat, încetarea producției de lapte poate fi parțială sau totală. În plus, potrivit acestora, măsura de AIPL îndeplinește condiția potrivit căreia beneficiarul ajutorului oferă o contrapartidă. Aceasta din urmă este materializată prin mecanismul de TSFP instituit din anul

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).
([2]) JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

2006 în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003. Prin acest mecanism, sunt efectuate transferuri în schimbul plății de către producătorii ofertanți a unor cantități de referință de lapte eliberate, conform unui barem definit. O despăgubire, calculată prin aplicarea aceluiași barem precum cel al AIPL, este plătită producătorilor care cesionează cantitatea de referință de lapte de care dispun. Baremul și armonizarea acestuia cu AIPL fac obiectul unei ordonanțe anuale adoptate pentru fiecare an de comercializare a produselor lactate. Potrivit autorităților franceze, TSFP determină sectorul beneficiar să aducă o contribuție colectivă la AIPL, reprezentând cel puțin 50 % din cheltuielile publice efectuate pentru punerea în aplicare a regimului. În rest, măsura de ajutor exclude întreprinderile aflate în dificultate, este accesibilă tuturor operatorilor economici în aceleași condiții, nu creează niciun avantaj concurențial ținând cont de caracterul său de măsură compensatorie, întrucât despăgubirea nu este acordată decât în caz de abandonare a cotei, și nu vizează în niciun caz o compensare excesivă a pierderilor de capital și de venituri viitoare, întrucât despăgubirea este acordată pe bază degresivă (în cursul perioadei considerate, despăgubirea medie pentru abandon s-a ridicat la 0,083 EUR pe litru, în timp ce valoarea cotei în cursul aceleiași perioade era de 0,10 EUR pe litru).

(27) În ceea ce privește despăgubirile plătite ca urmare a distrugerii laptelui contaminat cu PCB, autoritățile franceze subliniază că decizia directorului Office de l'élevage prin care a fost instituită o măsură de ajutor pentru a compensa pierderile operatorilor se bazează, în același timp, pe Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 și pe Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei ([1]). Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 a fost utilizat pentru ajutoarele plătite întreprinderilor de produse lactate pentru distrugerea laptelui cumpărat care a suferit o primă procesare după colectare, în timp ce Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 a fost utilizat pentru finanțarea distrugerii laptelui crud al producătorilor care efectuează vânzări directe. În niciunul dintre aceste cazuri nu a existat o supracompensare a pierderii suferite.

(28) În sfârșit, în ceea ce privește compensațiile, autoritățile franceze subliniază că deciziile ministeriale prevedeau aplicarea dispozitivului de compensare doar în cazul în care prelevarea pe excedente este datorată de producător, în temeiul dispozitivului privind taxa fiscală aferentă depășirilor de cotă (denumită în continuare „TFA"), sau al prelevării în temeiul articolului 78 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Prin urmare, măsura era aplicabilă în cadrul unui dispozitiv de penalizare care nu poate fi asimilat unui tratament preferențial al operatorilor. În ipoteza în care se constata o depășire a cotei naționale, dispozitivul de compensare se aplica în temeiul articolului 84 alineatul (1) din regulamentul menționat. Prin urmare, sistemul, deși se aplica diferit diverselor categorii de operatori, nu denatura concurența între producători. Un producător care dispunea de infrastructuri și de mijloace financiare pentru a produce peste cota sa, chiar dacă suporta o parte mai importantă a taxei, nu era defavorizat față de un producător care, ca urmare a reducerii sarcinii fiscale, nu putea totuși să concureze cu acesta. Potrivit autorităților franceze, nici schimburile comerciale nu puteau fi afectate, întrucât sistemul de impozitare rămânea închis într-un volum național de producție și, dacă reducerea sarcinii fiscale a permis unora să producă mai mult fără nicio consecință financiară, acest lucru se datorează faptului că anumiți producători au produs mai puțin. Cantitatea de lapte introdusă în final pe piață a rămas aceeași, iar schimburile comerciale între statele membre nu au fost afectate.

(29) În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia capacitatea pe care o au autoritățile publice de a modifica modalitatea de compensare pare să dovedească existența unui tratament discriminatoriu al unor operatori economici care depășește simpla gestionare a veniturilor fiscale în funcție de criterii obiective, ceea ce, conform Curții de Justiție, poate conferi aplicării individuale a unei măsuri generale calitatea de măsură selectivă ([2]), autoritățile franceze subliniază că o măsură generală care acoperă totalitatea producătorilor a fost instituită începând cu anul de comercializare 2009-2010 în perspectiva încheierii sistemului cotelor de lapte și că pragul de compensare de 1 % sau 2 % nu este discriminatoriu deoarece se aplică tuturor producătorilor de lapte pe baza cantității care depășește cota individuală, ceea ce înseamnă *de facto* o diminuare a taxei aplicate. În același mod, a fost acordată o compensație tuturor micilor producători în funcție de situația lor de fragilitate (costuri de producție, sensibilitate la riscurile de conjunctură) pentru a-și adapta contribuția la nivelul capacităților lor și al mărimii structurii lor de producție, în conformitate cu principiile progresivității care guvernează instituirea unor bareme fiscale. Acești mici producători sunt cei a căror cotă individuală reprezintă cel mult 55 % din cota individuală medie la nivel național. Per ansamblu, aceștia reprezintă 25 % din producători și mai puțin de 20 % din cota națională.

(30) Pentru toate aceste motive și ținând cont de caracterul transparent și public al dispozitivului de compensare, ale cărui modalități de punere în aplicare au fost explicate în mod clar în ordonanțele de la finalul anului de comercializare publicate în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* și preluate de site-urile internet ale serviciilor descentralizate ale statului, autoritățile franceze consideră că dispozitivul de compensare nu îndeplinește criteriile unei măsuri de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul producției de produse agricole (JO L 337, 21.12.2007, p. 35).

([2]) Hotărârea Curții de Justiție din 26 septembrie 1996, Franța/Comisia, C-241/94, ECLI: EU:C:1996:353.

(31) În cele din urmă, autoritățile franceze semnalează faptul că au fost acordate, de asemenea, compensații aferente TFA, de la caz la caz, pentru anii de comercializare 2006/2007 și 2007/2008, unor crescători de animale care s-au confruntat cu febra catarală ovină.

V. OBSERVAȚII SUPLIMENTARE ALE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE

(32) În comunicarea trimisă prin e-mailul din 18 februarie 2013 ([1]), autoritățile franceze, care au fost invitate să demonstreze respectarea tuturor normelor privind ajutoarele de stat aplicabile ajutoarelor pentru pensionare și încetarea activității, ținând cont de observațiile acestora ca urmare a inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE ([2]) și în urma reuniunii din 12 decembrie 2012, au furnizat următoarele precizări.

În ceea ce privește AIPL atribuite pentru încetarea activității ca urmare a pensionării

(33) Potrivit autorităților franceze, accesul la măsura de AIPL ca urmare a pensionării a fost deschis agricultorilor începând cu anul de comercializare 2009-2010, după eliminarea dispozitivului național de ajutor pentru pensionare anticipată. Modalitățile de punere în aplicare a acestuia din urmă erau în conformitate cu dispozițiile articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ([3]) și vizau, în special, acordarea unui ajutor pentru încetarea oricărei activități în sectorul agricol. Aceste modalități au fost aplicate, de asemenea, în cadrul măsurii de AIPL. În practică, controlul respectării încetării totale a producției de lapte este efectuat pe teren de către inspectori responsabili de verificarea unui eșantion de exploatații selectate pe baza unei analize de risc efectuate de France AgriMer. Rata de control este în conformitate cu cea fixată de reglementările Uniunii. Potrivit autorităților franceze, nu au fost constatate nereguli.

În ceea ce privește AIPL atribuite drept ajutoare pentru închiderea capacității de producție, de prelucrare și de comercializare

(34) După ce au reamintit că măsura de AIPL poate fi declanșată atunci când producătorul își încetează parțial sau total producția de lapte în conformitate cu articolul 75 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și cu punctul 144 litera (f) din orientările 2007-2013, precum și că AIPL sunt, în majoritatea cazurilor (de la 80 % la 90 %, în funcție de anii de comercializare), ajutoare pentru încetarea totală a producției de lapte, autoritățile franceze analizează măsura având în vedere diversele condiții prevăzute la punctul 144 din orientările 2007-2013 referitor la ajutoarele pentru închiderea capacității.

(35) În legătură cu faptul dacă ajutorul pus în aplicare este în interesul general al unui sector aflat în supracapacitate [punctul 144 literele (a)-(e) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze, după ce au amintit argumentele expuse la considerentul 26, menționează că circularele care reglementează măsura de AIPL subliniază că o parte din cotele recuperate sunt vărsate la rezerva națională pentru a fi redistribuite în cadrul alocărilor obișnuite de cote și că se dorește organizarea unei redistribuiri în beneficiul producătorilor care au capacitatea de a produce mai mult decât cantitatea lor de referință inițială și, astfel, favorizarea competitivității din sectorul laptelui și al produselor lactate, prin susținerea restructurării economice a acestuia. În plus, acestea insistă asupra cererii lor de a beneficia de punctul 144 litera (e) din orientările 2007-2013, conform căruia schemele de ajutor aplicabile unor sectoare care trebuie să respecte anumite limite de producție sau anumite cote vor fi examinate de la caz la caz.

(36) În legătură cu faptul dacă beneficiarul ajutorului oferă o contrapartidă [punctul 144 litera (f) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze studiază cazul producătorilor care își comercializează laptele prin intermediul livrărilor către un centru de colectare și cel al producătorilor care își comercializează laptele direct la consumator, prin vânzare directă.

(37) În cazul producătorilor care își comercializează laptele prin intermediul livrărilor către un centru de colectare, partea interesată se angajează ca, în cazul unei încetări totale a activității, să abandoneze complet și definitiv livrarea și comercializarea de lapte sau de produse lactate și trebuie să furnizeze un certificat de încetare totală și

([1]) A se vedea considerentul 13.
([2]) A se vedea considerentul 25.
([3]) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

definitivă în termen de treizeci de zile de la data încetării activității și cel târziu la data de 31 martie a anului N + 1 (N fiind anul depunerii cererii de ajutor pentru încetarea activității). Aceasta trebuie, de asemenea, să se angajeze că nu va mai solicita cotă. În caz de încetare parțială a activității, partea interesată se angajează să demonstreze închiderea unei unități de producție (în cazul în care deține mai multe) sau să demonstreze o scădere a volumului maxim de producție în aceleași proporții ca reducerea volumului de referință prevăzută pentru cei care nu dețin decât o singură exploatație. În acest scop, aceasta trebuie să fie capabilă să prezinte notificarea cotei stabilite de cumpărătorul său pentru anul de comercializare în curs, precum și cea a noii cote pentru anul următor de comercializare. Acest control rămâne valabil până la sfârșitul anului 2015, anul eliminării cotelor. În plus, un producător care a solicitat o despăgubire pentru încetarea parțială nu mai poate obține, ulterior, o altă despăgubire în acest sens. În cazul în care acesta solicită și obține o despăgubire pentru încetarea totală, cotele pentru care s-a primit deja despăgubire pentru încetarea parțială a producției de lapte sunt luate în considerare în calcule.

(38) În cazul producătorilor care își comercializează laptele direct la consumatorul final, producătorul trebuie să prezinte o declarație de încetare a producției pentru vânzarea directă în termen de treizeci de zile de la data încetării producției.

(39) Oricare ar fi scenariul avut în vedere, France AgriMer controlează respectarea declarațiilor nu numai la nivel administrativ, ci și la fața locului. În cazul unor nereguli, despăgubirile acordate în mod necorespunzător sunt recuperate cu o dobândă calculată la rata legală și pot fi prevăzute sancțiuni în conformitate cu codul penal.

(40) În ceea ce privește principiul potrivit căruia numai producătorii care au exercitat efectiv o activitate de producție și numai capacitățile de producție care au fost utilizate efectiv pot face obiectul unei despăgubiri [punctul 144 litera (g) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze arată că acordarea de AIPL nu este posibilă decât pentru producătorii care au o activitate de producție.

(41) În ceea ce privește limitarea beneficiului ajutorului la întreprinderile care respectă normele minime obligatorii și excluderea producătorilor pentru care capacitatea de producție a fost deja închisă sau închiderea acesteia pare să fie inevitabilă [punctele 144 literele (i) și (j) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze subliniază faptul că laptele, fiind livrat și plătit după analiză, îndeplinește în mod obligatoriu cerințele minime pentru utilizarea sa de către întreprinderea de produse lactate. Nicio întreprindere de produse lactate nu se află în situația de a-și înceta producția ca urmare a nerespectării unor norme minime. În plus, autoritățile franceze au explicat faptul că producătorii aflați în procedură de reorganizare sau de lichidare judiciară nu pot beneficia de ajutor, la fel ca întreprinderile care, fără a face obiectul unei astfel de proceduri, îndeplinesc celelalte criterii de definire a unei întreprinderi aflate în dificultate (lipsă de lichidități, cifră de afaceri în scădere puternică, creșterea pierderilor, îndatorare din ce în ce mai mare, scăderea activelor).

(42) În ceea ce privește accesibilitatea ajutorului pentru toți operatorii economici din sector [punctul 144 litera (k) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze evidențiază transparența și publicitatea măsurii, care o fac accesibilă tuturor. Modalitățile de accesare a măsurii de AIPL și de punere în aplicare a acesteia sunt descrise în diferitele ordonanțe publicate la finalul anului de comercializare în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze*, precum și în circulare.

(43) În ceea ce privește lipsa unei compensări excesive a pierderilor de capital și de venituri viitoare [punctul 144 litera (l) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze subliniază că baremul pentru despăgubire este degresiv în funcție de volum și de perioadă. În plus, o cantitate individuală de referință este constituită, în medie, dintr-un procent de 20 % din cantitățile atribuite în cursul celor cinci ani de comercializare anteriori cererii de AIPL, iar această parte este exclusă din calculul despăgubirii. Prin acest sistem, valoarea despăgubirii nu depășește valoarea cotei estimate de Comisie pentru Franța. Acest argument este susținut de cifre care arată că, în 2012, valoarea cotei franceze era estimată de Comisie la 200 EUR/1 000 litri, în timp ce valoarea calculată pe baza baremelor utilizate în Franța este de 90 EUR/1 000 litri, care servește drept bază de calcul pentru indemnizație.

(44) În ceea ce privește contrapartida oferită de sector [punctul 144 litera (m) din orientările 2007-2013], autoritățile franceze arată că măsura de AIPL este finanțată în principal din veniturile provenite din TSFP, instituit în temeiul articolului 75 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și care permite producătorilor să dobândească cote în schimbul plății anumitor sume. Restul finanțării este asigurat din fonduri publice sau private (stat, colectivități teritoriale și interprofesionale).

(45) În ceea ce privește aplicarea punctului 144 litera (n) din orientările 2007-2013, care prevede că, dacă un stat membru introduce un regim de închidere a capacităților de producție, acesta trebuie să se angajeze să nu acorde niciun ajutor pentru crearea de noi capacități de producție în sectorul în cauză în cursul următorilor cinci ani după încetarea programului de închidere a capacităților, autoritățile franceze subliniază că măsura de AIPL vizează restructurarea sectorului în conformitate cu posibilitatea oferită de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, cotele eliberate în cadrul AIPL sunt disponibile pentru alți producători și compatibilitatea acestei măsuri prevăzute de respectivul regulament trebuie, prin urmare, să facă obiectul unei interpretări de către Comisie.

Alte considerații

(46) În faxul său din 15 ianuarie 2013, Comisia a subliniat că taxa era plătită de către producători cumpărătorilor, dar compensațiile prevăzute de ordonanțele care au instituit taxa erau alocate, de asemenea, cumpărătorilor. În consecință, Comisia a solicitat autorităților franceze să demonstreze că aceștia din urmă transferau producătorilor sumele compensate.

(47) În comunicarea trimisă prin e-mailul din 18 februarie 2013, autoritățile franceze precizează că sumele referitoare la eventualele compensații datorate producătorilor care au depășit cantitatea lor de referință sunt prelevate de la sursă și, prin urmare, sunt deduse direct din valoarea taxei stabilite la finalul anului de comercializare, precum și că acest mecanism de transfer care intervine în deducerea taxei datorate de către producătorul aflat în situație de depășire a cantității de referință figurează printre obligațiile cumpărătorilor autorizați, în temeiul articolelor 65 și 85 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 modificat. În plus, cumpărătorii sunt obligați să raporteze compensațiile în temeiul Codului rural și al pescuitului maritim.

(48) În ceea ce privește pragul de compensare ([1]), autoritățile franceze confirmă faptul că procentele prevăzute (1 % și 2 %) se aplică tuturor producătorilor care și-au depășit cota individuală și în conformitate cu o rată identică pe tot parcursul anului de comercializare avut în vedere.

(49) În ceea ce privește determinarea cantităților care conferă dreptul la compensație ([2]), autoritățile franceze explică faptul că mecanismul a fost conceput pentru a adapta filiera franceză la eliminarea cotelor, obiectivul fiind de a păstra la un nivel regulat pachetul de taxe pe excedente, prin acordarea unei compensații micilor producători aflați în dificultate (15 % din producători, reprezentând 10 % din cota națională). Potrivit acestora, mecanismul este în conformitate cu principiile progresivității care reglementează instituirea unor bareme fiscale, la care se referă punctul 24 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a întreprinderilor ([3]), iar un mecanism suplimentar de compensare a fost stabilit pentru producătorii care nu pot beneficia de compensația destinată „micilor producători", dar se află totuși într-o situație fragilă în ceea ce privește cantitatea de referință deținută, obiectivul fiind de a evita efectele de prag.

(50) În scrisoarea din 20 ianuarie 2017, autoritățile franceze au precizat că compensațiile menționate în considerentul 16 a doua și a treia liniuță au fost plasate sub un regim *de minimis* în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1408/2013 al Comisiei ([4]), fiind acordate la acel moment în condițiile prevăzute de regulamentul menționat, aplicabil retroactiv.

(51) În cele din urmă, în ceea ce privește compensația pentru pierderi datorate febrei catarale ovine, autoritățile franceze explică faptul că maladia a antrenat o schimbare a comportamentului anumitor producători care, văzând că marjele lor brute scad și fiind nevoiți să facă față unor dificultăți legate, între altele, de interdicția de retragere din șeptel, au compensat marjele respective printr-o producție care depășește cota. În această situație, a fost instituit un dispozitiv de compensare a prelevării aplicabil în cadrul dispozitivului național de TFA sau în temeiul articolului 84 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, în caz de depășire a cotei naționale menționate la articolul 78 din regulamentul menționat. Compensarea a atins următoarele proporții:

— în cursul anului de comercializare 2006-2007, 5 % din cotă în zona interzisă și 2,5 % în celelalte zone reglementate în care pierderile erau mai puțin importante;

— în cursul anului de comercializare 2007-2008, o compensare a cel mult 10 000 de litri (echivalentul a 4 % din cota medie), indiferent de zona avută în vedere.

([1]) A se vedea considerentul 29.
([2]) A se vedea considerentul 16 a doua și a treia liniuță.
([3]) JO C 384, 10.12.1998, p. 3.
([4]) Regulamentul (UE) nr. 1408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis în sectorul agricol (JO L 352, 24.12.2013, p. 9).

(52) Potrivit autorităților franceze, în lipsa depășirii cotei naționale, sistemul de compensare este în conformitate cu toate dispozițiile enunțate în subcapitolul V.B.4 din orientările 2007-2013, precum și cu condițiile enunțate la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei ([1]). Acestea subliniază, în special, următoarele puncte:

— ajutoarele au fost acordate unor agricultori [punctul 131, punctul 132 litera (e) și punctul 137 din orientările 2007-2013];

— compensația destinată compensării pierderilor suferite de agricultorii beneficiari se înscrie în cadrul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE [punctul 132 litera (a) din orientările 2007-2013 și articolul 10 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006];

— măsura de compensare a fost introdusă în temeiul dispozițiilor comunitare (Directiva 2000/75/CE a Consiliului ([2])) și naționale (articolul L 221-1 din Codul rural și al pescuitului maritim) pentru a acționa împotriva maladiei în cauză (program de acțiuni), atestând astfel preocuparea autorităților publice în ceea ce privește acest aspect sanitar [punctul 132 litera (b) din orientările 2007-2013 și articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006];

— măsura de compensare are drept scop acordarea de despăgubiri, ca urmare a diferitelor măsuri recomandate sau ordonate de autoritățile competente [punctul 132 litera (c) din orientările 2007-2013], în special măsuri restrictive sau chiar de interzicere a circulației animalelor;

— comportamentul agricultorului nu a contribuit la creșterea riscului de îmbolnăvire [punctul 132 litera (d) din orientările 2007-2013];

— nu există niciun risc de supracompensare (punctul 136 din orientările 2007-2013), întrucât acesta este singurul dispozitiv referitor la epizootie, ceea ce exclude în fapt riscul de cumul.

VI. **EVALUARE**

Domeniul de aplicare

(53) Dat fiind că s-a demonstrat, la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE (a se vedea considerentele 24 și 25 din decizia de inițiere), că taxa prelevată nu era o taxă impusă în sensul jurisprudenței, prezenta analiză se va referi la două aspecte independente unul de celălalt: compensațiile aferente taxei menționate în considerentul 16, pe de o parte, și AIPL finanțate până în anul de comercializare 2011/2012, pe de altă parte, dat fiind că la 15 mai 2013 Comisia a aprobat o schemă de ajutor pentru încetarea producției de lapte care acoperă anii de comercializare 2012/2013 și 2013/2014 ([3]).

(54) Prezenta analiză nu va viza ajutoarele pentru distrugerea laptelui contaminat cu PCB, întrucât autoritățile franceze au furnizat, de asemenea, în acest sens, precizări cu privire la aplicarea exactă a regulamentelor *de minimis* relevante ([4]) și, având în vedere că ajutoarele care respectă condițiile acestor regulamente nu sunt considerate, în temeiul acestora, ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, Comisia nu mai trebuie să se pronunțe în privința acestora. Analiza nu va viza nici ajutoarele compensatorii legate de febra catarală ovină.

Existența unui ajutor

(55) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE, „cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

(56) Prin urmare, calificarea unei măsuri drept ajutor de stat în sensul acestei dispoziții necesită îndeplinirea următoarelor condiții cumulative: (i) măsura trebuie să fie imputabilă statului și să fie finanțată din resurse de

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3).

([2]) Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (JO L 327, 22.12.2000, p. 74).

([3]) Ajutorul de stat SA.36009 – Franța, ajutor pentru încetarea producției de lapte (documentul C(2013) 2762 final din 15 mai 2013).

([4]) A se vedea considerentul 27.

stat; (ii) măsura trebuie să confere un avantaj beneficiarului său; (iii) acest avantaj trebuie să fie selectiv; și (iv) măsura trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. În cazul de față, ținând cont de domeniul de aplicare definit în considerentele 53 și 54, această calificare trebuie să fie evaluată la nivelul compensațiilor menționate în considerentul 16 și la nivelul AIPL.

(57) În ceea ce privește compensațiile menționate în considerentul 16 a doua și a treia liniuță, Comisia subliniază că autoritățile franceze au plasat aceste compensații sub un regim *de minimis* în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1408/2013, aplicabil retroactiv. Prin urmare, acestea nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(58) În ceea ce privește compensația menționată în considerentul 16 prima liniuță, Comisia, pe baza informațiilor de care dispunea, a estimat în cadrul deciziei de inițiere a procedurii oficiale de investigare că respectiva compensație (care făcea parte din reducerile vizate în decizia menționată) includea un element de ajutor deoarece era finanțată de stat, care, acordând-o, se priva de anumite resurse. În plus, această compensație favoriza anumite întreprinderi (întreprinderile de produse lactate care beneficiau de aceasta și care erau astfel scutite de o sarcină financiară pe care celelalte întreprinderi de produse lactate trebuiau să o suporte) și era susceptibilă să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale ca urmare a locului ocupat de Franța pe piață. De asemenea, Comisia a precizat că, la acel moment, nu era posibil să se determine dacă existența și modificarea modalității de compensare se justificau prin logica sistemului fiscal în vigoare și a subliniat că capacitatea autorităților publice de a ajusta modalitatea de compensare părea să demonstreze existența unui tratament discriminatoriu al unor operatori care depășește simpla gestionare a veniturilor fiscale. În cele din urmă, nimic nu indica faptul că echivalentul-subvenție al reducerilor putea să intre în cadrul unui regim *de minimis* care să permită să se considere că ajutoarele cu o valoare scăzută nu constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(59) Pentru a evalua relevanța argumentului autorităților franceze potrivit căruia compensația nu constituia un tratament preferențial pentru o categorie de operatori, trebuie să se stabilească un sistem de referință care să permită să se verifice dacă măsura capătă un caracter de selectivitate, altfel spus a favorizat anumiți producători față de alții care se află într-o situație de fapt și de drept identică. În cazul de față, acest sistem este cel aplicat producătorilor care depășesc cota (toți producătorii care aparțin acestei categorii se află într-o situație de fapt și de drept identică deoarece sunt supuși taxei; în schimb, producătorii care nu și-au depășit cota nu se află în aceeași situație de drept și de fapt, nu doar pentru că au rămas în limitele cotei lor, ci și pentru că nu au fost supuși taxei).

(60) Având în vedere informațiile furnizate de autoritățile franceze, Comisia constată că respectiva compensație a fost acordată, fără discriminare, tuturor producătorilor care și-au depășit cota și a fost ajustată de la un an de comercializare la altul și nu între producătorii beneficiari în cursul aceluiași an de comercializare. Astfel, ordonanța din 17 august 2010 ([1]) prevedea o compensare a taxei cu 1 % din cotă pentru toți producătorii care și-au depășit cota, iar ordonanța din 16 august 2011 ([2]), o compensare a taxei cu 2 % din cotă, de asemenea pentru toți producătorii care și-au depășit cota. Comisia constată, de asemenea, că sistemul constituie o penalizare, întrucât acesta este aplicabil numai în caz de depășire a cotei. Dat fiind că această penalizare nu vizează decât producători care se află, toți, în aceeași situație de fapt și de drept, compensația, aplicată în mod uniform, nu îl favorizează niciunul dintre aceștia, așadar nu este selectivă.. Prin urmare, compensația nu îndeplinește unul dintre criteriile de la articolul 107 alineatul (1) din TFUE și, în consecință, se poate considera că aceasta nu constituie ajutor de stat, fără a fi necesar să se analizeze celelalte criterii de la articolul 107 alineatul (1), menționat anterior.

(61) În ceea ce privește AIPL, acestea conferă un avantaj beneficiarilor lor, care, față de concurenții lor, pot dispune de resurse pentru a finanța alte activități legate de agricultură. Acest avantaj este acordat prin intermediul resurselor de stat (venituri provenite din taxă și resurse suplimentare ale autorităților publice – a se vedea considerentul 11 din decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare) și favorizează anumite întreprinderi (întreprinderile care operează în sectorul producției de lactate). Conform jurisprudenței Curții de Justiție, simplul fapt că este consolidată competitivitatea unei întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente prin obținerea unui avantaj economic pe care aceasta nu l-ar fi primit dacă și-ar fi exercitat în mod normal activitatea arată că există riscul de denaturare a concurenței ([3]).

([1]) A se vedea considerentul 16.
([2]) Ordonanța din 16 august 2011 privind perceperea unei taxe de la cumpărătorii și producătorii de lapte care și-au depășit cota individuală pentru livrare pentru anul de comercializare 2010-2011 (ordonanța privind livrările de la finalul anului de comercializare).
([3]) Hotărârea Curții din 17 septembrie 1980, cauza 730/79, Philip Morris Holland BV/Comisia Comunităților Europene, ECLI:EU:C:1980:209.

(62) În temeiul jurisprudenței Curții de Justiție, ajutoarele de stat par să influențeze schimburile comerciale între statele membre atunci când întreprinderea își desfășoară activitatea pe o piață care este supusă comerțului intracomunitar ([1]). În cazul de față, beneficiarii ajutorului își desfășoară activitatea pe piața produselor lactate, pe care se efectuează schimburi intracomunitare ([2]). Sectorul în cauză este deschis concurenței la nivelul Uniunii Europene și, în consecință, este sensibil la orice măsură luată în favoarea producției în unul sau mai multe state membre. Prin urmare, AIPL sunt de natură să conducă la o denaturare a concurenței și să influențeze schimburile comerciale între statele membre.

(63) Prin prisma celor menționate anterior, condițiile de la articolul 107 alineatul (1) din TFUE sunt îndeplinite. Prin urmare, se poate concluziona că AIPL constituie un ajutor de stat în sensul articolului menționat. Ajutorul poate fi considerat compatibil cu piața internă doar dacă poate beneficia de una dintre derogările prevăzute de TFUE.

(64) În cazul de față, ținând cont de natura AIPL, singura derogare care ar putea fi invocată este cea menționată la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, în temeiul căreia ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice pot fi considerate compatibile cu piața internă atunci când nu afectează condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

(65) Dat fiind că AIPL nu au fost notificate Comisiei, aplicabilitatea derogării prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE trebuie să fie analizată având în vedere normele privind ajutoarele de stat aplicabile în momentul acordării acestora. Potrivit informațiilor furnizate de autoritățile franceze, AIPL au luat două forme distincte: ajutoare pentru pensionare și ajutoare pentru închiderea capacității. Indicațiile prezentate în considerentul 33 arată că AIPL acordate sub forma unor ajutoare pentru pensionare reprezintă o continuare a dispozitivului național de ajutor pentru pensionarea anticipată în cadrul politicii de dezvoltare rurală începând cu anul de comercializare 2009-2010. Prin urmare, criteriile de compatibilitate a ajutoarelor care trebuie luate în considerare sunt cele din orientările 2007-2013. În ceea ce privește ajutoarele pentru închiderea capacității, tabelul care figurează la considerentul 21 arată că ajutoarele au fost plătite pentru anul de comercializare 2006-2007. Cu toate acestea, dispozițiile din ordonanța care reglementează ajutoarele ([3]) arată că primele decizii de acordare au fost adoptate, cel mai probabil, în 2007, altfel spus după data începerii aplicării orientărilor 2007-2013. Prin urmare, acestea din urmă vor servi, de asemenea, drept referință pentru analiza compatibilității ajutoarelor în cauză.

Ajutoare pentru pensionare

(66) Punctul 85 din orientările 2007-2013 arată că ajutoarele trebuie să fie rezervate producătorilor primari (agricultori). Punctul 87 prevede că Comisia va declara ajutoarele de stat acordate în favoarea pensionării anticipate compatibile cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat [devenit articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE] dacă acestea îndeplinesc condițiile enunțate la articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005. Punctul 88 din orientările 2007-2013 impune, în plus, încetarea permanentă și definitivă a oricărei activități agricole având scop comercial.

(67) În cazul de față, Comisia constată, având în vedere considerentul 33, că numai agricultorii au beneficiat de AIPL sub forma unor ajutoare pentru pensionare, dispozitivul pentru pensionarea anticipată pus în aplicare în Franța a fost aprobat în cadrul politicii de dezvoltare rurală, altfel spus în special deoarece era în conformitate cu dispozițiile articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 și condițiile care au condus la aprobarea acestuia, inclusiv încetarea oricărei activități agricole, au fost respectate în momentul acordării AIPL.

(68) Pe baza acestor elemente, Comisia concluzionează că dispozițiile orientărilor 2007-2013 privind ajutoarele pentru pensionarea anticipată sau încetarea unor activități agricole au fost respectate.

([1]) A se vedea în special Hotărârea Curții din 13 iulie 1988 în cauza C-102/87, Republica Franceză/Comisia Comunităților Europene, ECLI:EU:C:1988:391.

([2]) În 2011, an care face parte din perioada în cursul căreia au fost plătite ajutoarele, Franța era al doilea producător de lapte din Uniune, cu o producție de 25,27 milioane de tone, pe o piață pe care schimburile intracomunitare atingeau aproximativ 14 milioane de tone în ceea ce privește atât importurile, cât și exporturile.

([3]) Ordonanța din 28 august 2006 privind acordarea unei despăgubiri pentru încetarea totală sau parțială a producției de lapte și punerea în aplicare a unui dispozitiv specific de transfer al unor cantități de produse lactate de referință pentru anul de comercializare 2006-2007.

Ajutoare pentru încetarea activității

(69) Orientările din 2007-2013 stabilesc următoarele condiții relevante de compatibilitate:

— ajutorul trebuie să fie în interesul general al sectorului [punctul 144 litera (a)];

— în caz de supracapacitate, ajutoarele trebuie să facă parte dintr-un program de restructurare ce include obiective clar definite și cu un calendar specific, cererile trebuind să fie colectate în cursul unei perioade de maxim șase luni și închiderea capacităților trebuind să intervină într-un interval de 12 luni suplimentare [punctul 144 literele (b) și (c)];

— niciun ajutor nu trebuie să interfereze cu mecanismele organizării comune a pieței în cauză, schemele de ajutor aplicabile unor sectoare care trebuie să respecte anumite limite de producție sau anumite cote fiind examinate de la caz la caz [punctul 144 litera (e)];

— beneficiarul ajutorului trebuie să ofere o contrapartidă, constând în general într-o decizie definitivă și irevocabilă de a destructura sau de a închide definitiv capacitatea de producție în cauză; acest lucru va antrena fie închiderea completă a capacităților unei exploatații, fie – dacă este vorba despre o întreprindere care posedă mai multe unități de producție – închiderea uneia sau a alteia dintre unități; trebuie ca beneficiarul să își asume angajamente ferme cu privire la caracterul definitiv și ireversibil al închiderii producției în cauză și cu privire la faptul că nu va reîncepe aceeași activitate în altă parte; angajamentele respective trebuie să oblige, de asemenea, orice viitor cumpărător al unității de producție în cauză; [punctul 144 litera (f)];

— doar producătorii care au exercitat efectiv o activitate de producție și doar capacitățile de producție care au fost efectiv utilizate constant în ultimii cinci ani înainte de a fi închise pot beneficia de programele de închidere a capacităților [punctul 144 litera (g)];

— doar întreprinderile care îndeplinesc normele minime obligatorii sunt eligibile [punctul 144 litera (i)];

— trebuie să fie posibil să se excludă ca ajutorul să fie plătit pentru salvarea sau restructurarea unor întreprinderi aflate în dificultate [punctul 144 litera (j)];

— schema de ajutor trebuie să fie accesibilă tuturor operatorilor din sectorul în cauză, în aceleași condiții [punctul 144 litera (k)];

— valoarea ajutorului trebuie să fie strict limitată la ceea ce este necesar pentru a compensa pierderea valorii activelor, plus un stimulent financiar el însuși plafonat la 20 % din această valoare [punctul 144 litera (l)];

— sectorul ar trebui să își asume cel puțin jumătate din costurile aferente ajutoarelor [punctul 144 litera (m)];

— niciun ajutor nu trebuie să fie acordat pentru crearea de noi capacități în sectorul în cauză în cursul următorilor cinci ani după încetarea programului de închidere a capacităților [punctul 144 litera (n)].

(70) Dat fiind că, în temeiul punctului 11 din orientările 2007-2013, aplicarea articolelor 107, 108 și 109 din TFUE în cazul sectoarelor care fac obiectul organizărilor comune ale pieței este supusă dispozițiilor stabilite de regulamentele în cauză, prima condiție a cărei respectare va fi analizată va fi cea privind lipsa de interferență cu organizarea comună a piețelor.

(71) Articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede următoarele:

„(1) În vederea unei bune restructurări a producției de lapte sau pentru ameliorarea mediului, statele membre pot, potrivit modalităților determinate de acestea și ținând cont de interesele legitime ale părților:

(a) să acorde o despăgubire producătorilor care se angajează să abandoneze definitiv o parte sau totalitatea producției lor de lapte, vărsată în una sau mai multe anuități, și să alimenteze rezerva națională cu cotele individuale astfel eliberate;

(b) să determine, pe baza unor criterii obiective, condițiile potrivit cărora producătorii pot obține la începutul unei perioade de 12 luni, în schimbul unei plăți, realocarea de către autoritatea competentă sau de către organismul desemnat de aceasta, a cotelor individuale eliberate în mod definitiv, la sfârșitul perioadei de 12 luni precedente, de către alți producători în schimbul plății unei despăgubiri egale cu plata menționată mai sus, într-una sau mai multe anuități;

[…]”.

(72) Dat fiind că articolul 75 menționat descrie cu exactitate mecanismele inerente măsurii de AIPL instituite de Franța și lasă statelor membre libertatea de a adopta modalitățile de punere în aplicare a măsurii de ajutor pentru încetarea activității, Comisia concluzionează că măsura de AIPL nu afectează organizarea comună a piețelor și nu perturbă buna funcționare a acestora.

(73) În ceea ce privește interesul pe care ajutorul trebuie să îl aibă pentru sector, absența supracapacității nu poate fi invocată în speță, astfel cum arată considerentul 74 de mai jos, iar ajutorul nu este legat nici de imperative legate de sănătate sau de protecția mediului. Totuși, aceste criterii nu sunt singurele care pot interveni (prezența lor este suficientă pentru a justifica interesul ajutorului, dar acest lucru nu înseamnă că alte criterii nu pot fi luate în considerare) și, în speță, Comisia constată că argumentele avansate de autoritățile franceze ([1]) sunt valabile, nu numai pentru că acordarea ajutorului permite efectiv degajarea posibilităților de producție, redistribuite în vederea ameliorării competitivității întreprinderilor într-un regim de cote, ci și pentru că mecanismul utilizat corespunde celui aplicat în cadrul organizării comune a piețelor în cauză.

(74) În ceea ce privește existența unui program de restructurare care include obiective și un calendar precis atunci când sectorul se află în situație de supracapacitate, Comisia constată că toate criteriile enunțate sunt îndeplinite pentru următoarele motive:

— sectorul poate fi considerat în situație de supracapacitate: regimul cotelor de lapte prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 [și, înaintea acestuia, de Regulamentul (CE) nr. 1788/2003] are drept obiectiv principal să reducă dezechilibrul dintre oferta și cererea de pe piața în cauză, precum și excedentele structurale care rezultă de aici și să ajungă astfel la un echilibru mai bun al pieței [a se vedea considerentul 36 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și considerentul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003];

— acordarea de AIPL face parte dintr-un dispozitiv care vizează restructurarea producției permițând agricultorilor care doresc acest lucru să se retragă din sector și repunând la dispoziție cantitățile pe care aceștia puteau să le producă;

— în ceea ce privește calendarul, ordonanțele care reglementează măsura de AIPL prevăd un termen de depunere a cererilor mai mic de șase luni și un termen de încetare a activității (care este echivalent, în cazul de față, cu o închidere a capacității, întrucât cota este retrasă părții interesate) mai mic de un an. De exemplu, decizia din 23 iunie 2009 care reglementează măsura de AIPL pentru anul de comercializare 2009-2010 prevede ca cererile de ajutor să fie depuse cel târziu la 31 august 2009, iar încetarea activității să intervină cel târziu la 31 martie 2010; deciziile privind ceilalți ani de comercializare utilizează aceleași termene, cu o variație în funcție de data adoptării ordonanței, dar tot în limitele prescrise de orientările 2007-2013.

(75) În ceea ce privește contrapartida care trebuie oferită, Comisia constată, având în vedere considerentele 36, 37 și 38, că, pentru a obține ajutorul, beneficiarul trebuie să abandoneze definitiv, total sau parțial, cota sa de lapte. Deși punctul 144 litera (f) menționează că o contrapartidă constă, în mod normal, din închiderea completă a capacităților unei exploatații, trebuie reamintit că închiderea parțială a capacității de producție era prevăzută, în cazul de față, de regimul cotelor reglementat de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. În acest context, închiderea parțială poate fi considerată ca o contrapartidă suficientă din partea beneficiarului. În plus, abandonarea cotelor poate fi asimilată, în acest caz, cu o închidere efectivă a unei unități de producție. În ceea ce privește angajamentele care trebuie luate, candidatul beneficiar este obligat să prezinte un certificat care să ateste abandonarea definitivă a producției sale și trebuie să renunțe la orice cerere pentru o cotă nouă pe viitor. În cazul unei încetări parțiale a producției, declarațiile care trebuie transmise cumpărătorului de la un an la altul atestă reducerea efectivă a producției. Prin urmare, criteriul contrapartidei este îndeplinit.

(76) În ceea ce privește criteriul eligibilității legat de practica activității și de utilizarea capacității de producție în cursul celor cinci ani anteriori închiderii capacității, Comisia constată, astfel cum au arătat autoritățile franceze ([2]), că beneficiarii trebuie să exercite efectiv activitatea de producție și, în plus, să își utilizeze cota, pentru a putea beneficia de ajutor. Cu siguranță, deciziile care reglementează măsura de AIPL nu conțin nicio referire la perioada de cinci ani menționată la punctul 144 litera (g) din orientări, dar respectarea acestei perioade este atestată de modalitățile de calcul al ajutorului propriu-zis, întrucât, astfel cum se arată în considerentul 43, o cantitate individuală de referință este constituită în medie dintr-un procent de 20 % din cantitățile atribuite în cursul celor cinci campanii care preced cererea de AIPL, ceea ce demonstrează activitatea de producție în cursul perioadei menționate. Prin urmare, Comisia consideră că este îndeplinit criteriul duratei activității. Având în vedere că

([1]) A se vedea considerentul 35.
([2]) A se vedea considerentul 40.

ajutoarele aplicabile în cazul sectoarelor care trebuie să respecte anumite limite de producție sau anumite cote trebuie examinate de la caz la caz, Comisia subliniază, în plus, că dispozițiile Regulamentelor (CE) nr. 1788/2003 și (CE) nr. 1234/2007 nu cuprind nicio indicație referitoare la necesitatea de a se conforma acestui criteriu al celor cinci ani.

(77) În ceea ce privește respectarea normelor, explicațiile furnizate de autoritățile franceze ([1]) arată în mod suficient că acest criteriu este îndeplinit.

(78) În ceea ce privește posibilitatea ca întreprinderile aflate în dificultate să nu beneficieze de ajutoare, Comisia constată că toate criteriile enumerate în considerentul 41 corespund celor din definiția unei întreprinderi aflate în dificultate, care figurează la punctele 10 litera (c) și 11 din orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ([2]) din 2004, aplicabile la momentul acordării ajutoarelor în cauză. Prin urmare, Comisia consideră că este îndeplinit criteriul excluderii întreprinderilor aflate în dificultate.

(79) În ceea ce privește accesibilitatea regimului pentru toți operatorii din sector, Comisia constată că singurele excluderi care există în cadrul măsurii de AIPL privesc producătorii care ar încălca legislația în vigoare, de exemplu în materie de mediu sau de respectare a normelor. Având în vedere că toți cei care respectă legislația pot să aibă acces la schema de ajutor, Comisia consideră că este îndeplinit criteriul de accesibilitate generală la măsură.

(80) În ceea ce privește limitarea ajutorului la ceea ce este necesar pentru a compensa pierderea valorii activelor, plus un stimulent financiar el însuși plafonat la 20 % din această valoare, Comisia concluzionează că supracompensarea valorii reale a cotei este absentă, având în vedere cifrele care figurează în considerentul 43, în special faptul că una dintre componentele cantităților individuale care reprezintă 20 % din acestea din urmă este exclusă în mod automat din baza de calcul a ajutorului.

(81) În ceea ce privește suportarea a cel puțin jumătate din costuri de către sector, Comisia constată, lecturând tabelul care figurează la considerentul 21 și explicațiile furnizate de autoritățile franceze ([3]), că ajutoarele sunt finanțate în mare parte de sistemul TSFP, în care producătorii sunt cei care alimentează dispozitivul cumpărând cote. Raportul dintre sumele care provin din TSFP și cele care provin din alte surse de finanțare, în special, arată că TSFP (altfel spus, producătorii) contribuie cu mai mult de 50 % la finanțarea AIPL. Prin urmare, Comisia concluzionează că este îndeplinit criteriul privind suportarea a cel puțin jumătate din costuri de către sector.

(82) În cele din urmă, în ceea ce privește interdicția de a crea noi capacități în sectorul în cauză în cursul următorilor cinci ani după încetarea programului de închidere a capacităților, Comisia constată că acest criteriu nu este relevant în cazul de față, obiectivul măsurii de AIPL nefiind de a asigura o reducere netă a capacității de producție în sectorul laptelui la nivel național, ci de a restructura producția în cadrul cotei naționale, în conformitate cu articolul 75 din Regulamentul nr. 1234/2007 ([4]).

VII. **CONCLUZIE**

(83) Comisia constată că compensațiile menționate în considerentul 16 nu cuprind niciun element de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(84) În plus, Comisia constată că AIPL au fost acordate în conformitate cu orientările 2007-2013 și că, în consecință, acestea pot fi declarate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, chiar dacă au fost puse în aplicare ilegal, încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE,

---

([1]) A se vedea considerentul 41.

([2]) JO C 244, 1.10.2004, p. 2. Durata valabilității acestor orientări, inițial prevăzută până la 9 octombrie 2009, a fost prelungită prima dată până la 9 octombrie 2012 [Comunicarea Comisiei privind prelungirea valabilității Liniilor directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 156, 9.7.2009, p. 3)], apoi a doua oară [Comunicarea Comisiei privind prelungirea valabilității Liniilor directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1 octombrie 2004 (JO C 296, 2.10.2012, p. 3)], până la înlocuirea acestora cu noi norme, care se aplică de la 1 august 2014 [Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1)].

([3]) A se vedea considerentul 44.

([4]) A se vedea ajutorul de stat SA.36009 – Franța, ajutor pentru încetarea producției de lapte.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Compensațiile privind taxa instituită prin articolul 25 din Legea nr. 2005-1720 din 30 decembrie 2005 în favoarea Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer) nu constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Ajutoarele pentru încetarea producției de lapte (AIPL) finanțate de la începutul anului de comercializare 2006/2007 până la sfârșitul anului de comercializare 2011/2012 constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acestea sunt compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 27 septembrie 2017.

Pentru Comisie
Phil HOGAN
Membru al Comisiei